

GONIEC CZĘSTOCHOWSKI

DZIENNIK POLITYCZNY, SPOŁECZNY, EKONOMICZNY I KULTURALNY

Na święto Chrystusa-Króla

„Katolickie zasady społeczne podstawą socjalnej przebudowy świata.”

W chwili, gdy świat współczesny rozbił się na dwa obozy, które dzieli przepaść coraz większej nienawiści a zaraza niewiary, bezbożnictwa i buntu przeciwko prawom Bożym niby potężna fala zalewa świat, w momencie kiedy niebezpieczeństwo zagraża nie tylko religii i Kościołowi, ale również kulturze chrześcijańskiej — Papież Pius XI ustanawia święto Chrystusa Króla. Chce przez to podkreślić prawa Chrystusa do rządu dusz.

Ojciec święty wobec powagi chwili powołuje Akcję Katolicką, której zadaniem jest odrodzenie świata na zasadach nauki Chrystusowej. Papież powołuje, w szeregi apostołstwa świeckich katolików.

Przeżywamy czasy przełomowe. Komunizm skupia wszystkie siły, aby obalić Kościół i na miejsce Boga wprowadzić szatana, aby całą pracę ewangeliczną zniszczyć, a ludzkości narzucić nowe „prawa“ bez wszelkiego ideału religijnego, aby wyrzucić z dusz wszelką myśl o życiu nadprzyrodzonym, a dać na to miejsce tylko troskę o dobrobyt doczesny.

W lunach pożaru i wśród oparów krwi rodzi się nowy porządek na świecie. Jaki on będzie? Wiemy tylko tyle, że katolicy muszą o niego stoczyć bój. I to bój na wszystkich polach: religijnym, społecznym i gospodarczym. Królestwo Chrystusowe nie przyjdzie bez walki. Chrystus położy życie, aby je założyć. Wyrosło ono z Jego krwi i z Jego krwi. Nowy świat według Bożych ideałów musi też być okupiony naszą męką, naszym wysiłkiem i naszą pracą. Wielkie nowe dzieła powstają tylko z ofiary i poświęcenia.

Katolicy w Polsce widzą także coraz lepiej niebezpieczeństwa, grożące chrześcijańskiej kulturze naszej Ojczyzny, rozbudzenie zaś tej świadomości — to owoc pracy Akcji Katolickiej. Skupia ona dzisiaj ponad milion osób, zrzeszonych w kadrach apostołstwa świeckich. Liczba ta z roku na rok zwiększa się. Jest to zjawisko pocieszające, praca jednak ustać nie może, zasięg Akcji Katolickiej musi się wzmożać.

Niebezpieczeństwa grożą nam wielkie. Polska stoi między dwoma mocarstwami, z których każde na swój sposób walczy z chrześcijaństwem. Bolszewizm postawił jako hasło doczesny dobrobyt z wykreśleniem zupełnym imienia Bożego, Inna rzecz, że dziś już sam w swoim głównym ognisku, w Rosji sowieckiej, tarza się w nędzy mas i plawi we krwi mordowanych obywateli w czerwonej kaźni, — hitleryzm zaś idzie w imię wielkości niemieckiej rasy krwi, również usuwając z hasła państwowych ideałów chrześcijańskie.

Jakież my hasła mamy tym i tamnym

ne podstawą socjalnej przebudowy świata“
Mamy więc stać się apostołami chrześcijańskich zasad społecznych. Szczytne to i wielkie zadanie w dzisiejszej dobie walki o nowy ustrój świata. Musimy wydobyc na jaw zasady społecznej nau-

zawodowy, przeciwdziałając go doktrynom socjalizmu i komunizmu, wiedzącym ludzkość na manowce.

Mamy nasze żywe i twórcze zasady społeczne katolickie zawarte w nauce Chrystusa, mamy je w encyklikach Papieża Leona XIII i Piusa XI, musimy je w czyn wprowadzić, aby w tej dziedzinie życia, jednej z najpoważniejszych, zapanowało wynagrodzenie krzywd i wyrównanie wybujałości społecznych, aby nie było podziału na krzywdzonych i krzywdzonych, aby w nowej socjalnej przebudowie świata triumfowały zasady chrześcijańskiej miłości bliźniego.

Gdy je urzeczywistnimy, zwycięstwo ideałów Bożych w naszej Ojczyźnie, a z nimi i Jej potęga będą zapewnione.

Do pracy tej stańmy z wiarą niezachwianą, bo z nami będzie Chrystus Król.

Chrystus zwycięża! Chrystus panuje!
Chrystus rozkazuje! Chrystus Król jedynym naszym Panem!
R...



CHRYSZTUS — KRÓL

W dniu święta umarłych

W nieustannej walce z przeciwnościami naszych dusi, w trwałej gonitwie za chlebem powszednim, nie wiele zaiste pozostaje nam w ciągu roku czasu na pamiętanie o naszych najbliższych zmarłych, na odwiedzanie naszych ojców, matek, sióstr i braci czy dzieciak ukochanych, co odeszli od nas na zawsze, spoczęli snem wiecznym w niezmaconej ciszy mogił cmentarnych.

Jest przecież jeden dzień w roku, gdy smutne miasto umarłych żyje, ożywione gwarem rozmów, szepcącymi modlitwami, odgłosami tysięcy kroków. Symbolem świętości wiekuste, płomykami świec, kwiatami i zielenią zdobiją żywi mogiły tych, których pamięć jest im drogą.

Zapalają matka-natura na to jesienne, smutne święto wysmukłe brzozy, jak wielkie pochodnie: płoną złotem i czerwienią w blaskach listopadowego słońca, jak krzyk bólu strzelają ku niebu lub pochylone rozpacznie, ronią umarłe złoto swych liści na mogiły.

Nia ma chyba człowieka, który w dniu tym nie pomyślałby o tych, co odeszli i o tym, że i jego czeka ta sama, daleka droga. W obliczu nieogarnionego majestatu śmierci jakże blahym, jakowym

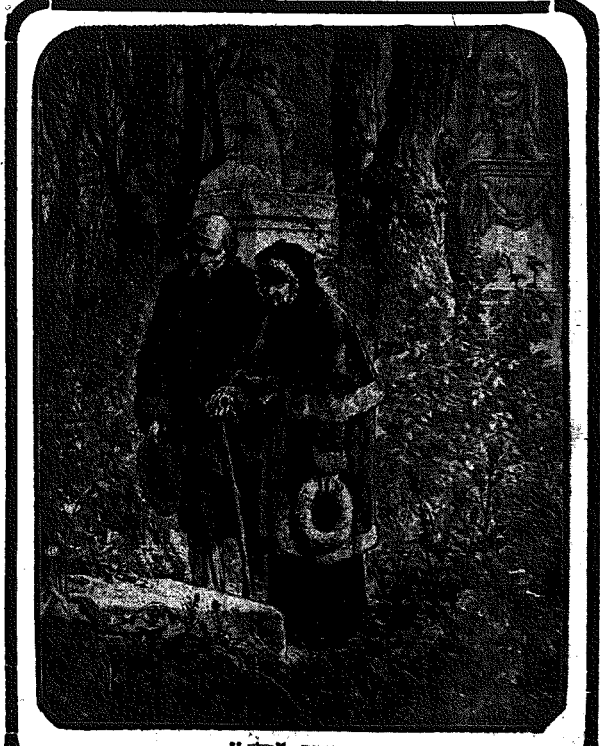
dlivości, ładu i miłości chrześcijańskiej, pod tymi zaś hasłami jąc się pracy gorliwej we wszystkich dziedzinach naszego życia religijnego, społecznego, gospodarczego i socjalnego.

Co roku święto Chrystusa Króla stawia nam jedno naczelne hasło na cały rok pracy. Podjęta więc już była według tych hasel rzuconych walka z bezbożnictwem i pornografią, broniliśmy rodziny i chrześcijańskiego wychowania, dzisiejsze zaś święto Chrystusa Króla wskazuje nam nowy odcinek pracy w tegorocznym hasle: „Katolickie zasady społecz-

ne, socjalnej przebudowy świata“



Na cmentarzu poległych.



U mogiły, syna.

